

2. Abban az esetben, ha az első kérdésre igenlő a válasz:

Jogosult és köteles-e egy nemzeti hatóság a közösségi jogra, különös tekintettel az EK 10. cikkre és a közösségi jog hatékony érvényesülésének alapelveire, hogy az általa a közösségi jogba ütközőnek ítélt nemzeti előírásokat ne alkalmazza, abban az esetben is, ha nem a közösségi jog nyilvánvaló megsértéséről van szó, és a vonatkozó előírások közösségi joggal való összeegyeztethetőségét az Európai Közösségek Bírósága nem állapította meg?

2007. március 30-án benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Olasz Köztársaság

(C-174/07. sz. ügy)

(2007/C 140/20)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: az Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: E. Traversa és M. Afonso meghatalmazottak)

Alperes: Olasz Köztársaság

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel a 2003. december 24-i 350. sz. törvény (2004. évi költségvetési törvény) 2. cikkének (44) bekezdésével a 2002. évre kiterjesztette a 2002. december 27-i 289. sz. törvény (2003. évi költségvetési törvény) 8. és 9. cikkében előírt adóamnesztiát, illetve úgy rendelkezett, hogy egyértelműen és általánosan lemond a 2002-es adóévben teljesített adóköteles ügyletek ellenőrzéséről – nem teljesítette a tagállamok forgalmi adóra vonatkozó jogszabályainak összehangolásáról – közös hozzáadottértékadó-rendszer: egységes adóalap-megállapításról szóló, 1977. május 17-i 77/388/EGK hatodik irányelv⁽¹⁾ 2. és 22. cikkét 2007. január 1-jével hatályon kívül helyező, és annak helyébe lépő, a közös hozzáadottértékadó-rendszeréről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv⁽²⁾ 2. cikke (1) bekezdésének a), c) és d) pontjából, illetve XI. címének 193–273. cikkéből, valamint az EK-Szerződés 10. cikkéből eredő kötelezettségeit;
- A Bíróság kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A Bizottság emlékeztet arra, hogy a közösségi jogalkotó kettős kötelezettséget állapított meg a tagállamok számára, amelynek alapján a tagállamok nem csak a hatodik irányelv átültetéséhez szükséges nemzeti jogszabályok meghozatalára kötelesek, de egyúttal minden olyan közigazgatási intézkedés meghozatalára is, amely biztosítja azt, hogy a HÉA alanyai betartják a hatodik irányelvből eredő, elsődlegesen az adott időszakban az adóköteles ügyletek teljesítése utáni adó megfizetésére vonatkozó kötelezettségeiket. Nem lenne értelme a HÉA közösségi jogalkotó által előírt összehangolásának, és az nem járna semmilyen gyakorlati haszonnal, amennyiben a nemzeti adóhatóságokat nem köteleznék a hatodik irányelv tizennegyedik preambulumbekzdésében említett, az adó beszédését valamennyi tagállamban „egységes módon” biztosító megállapítási és ellenőrzési rendszer hatékony végrehajtására.
2. A 289/2002. sz. olasz törvény 8. és 9. cikke által bevezetett rendelkezések jelentősen túlmutatnak a közösségi jogalkotó által a tagállamokra ruházott közigazgatási mérlegelési jogkörön. Ugyanis az olasz állam ahelyett, hogy mérlegelési jogkörét az adóellenőrzés hatékonyságának növelésére használta volna fel, a fent hivatkozott törvénnyel olyan intézkedést hajtott végre, amely valójában általános, megkülönböztetéstől mentes és előzetes lemondást jelent a HÉA tekintetében az ellenőrzés mindennemű módjáról, ezzel közvetlenül ellentmondva a hatodik irányelv 22. cikkében előírt követelményeknek, és ennek következményeként a 2. cikk azon általános követelményének, amely szerint minden adóköteles ügylet a HÉA alá tartozik. Az olasz jogalkotó saját hatáskörén belül minden HÉA-alany részére lehetővé tette, hogy több adóévre vonatkozóan teljes mértékben kivonják magukat bármilyen adóellenőrzés alól. Így az adóalany valamely általános módszer alapján kiszámított összeg befizetése révén jelentős előnyökhöz juthat, amely összegnek semmi köze az érintett adóévben a termékértékesítések vagy szolgáltatásnyújtások után általa fizetendő HÉA összegéhez.
3. A rendes HÉA-szabályok szerint kiszámított adóösszeg és a „condono tombale” („síríg szóló amnesztia”) feltételeinek megfelelő összeg szélsőséges „elválását” különösen jól szemlélteti azon eset, amikor az adóalany teljesen elmulasztotta az adóbevallás benyújtását. Az adózó természetes személy esetén 1 500 euró, illetve társaság esetén 3 000 euró megfizetésével minden adóév tekintetében szabályossá teheti helyzetét. Hasonló módon hiányzik az egyszerű kiegészítő nyilatkozattal elérhető „síríg szóló” amnesztiára vonatkozó szabályokból az érintett (de be nem jelentett) ügyletek adóalapjával való bármilyen összefüggés. Az amnesztiával élni kívánó adózó adókötelezettségét az adóévben teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások után fizetendő (vagy az azonos adóév beszerzései után jogtalanul levont) HÉA 2 %-ában állapítják meg.

4. A HÉA-ellenőrzésről való ilyen általános és előzetes lemondás súlyos zavarokat okozhat a közös HÉA-rendszer megfelelő működésében. Különösen alááshatja az adósemlegesség elvét, amely a HÉA megfizetése tekintetében tiltja, hogy a hasonló ügyleteket teljesítő gazdasági szereplőkkel szemben eltérő bánásmódot alkalmazzanak. Ugyanis a HÉA tényleges kivetését és megfizetését előíró szabály alóli bármilyen kivétel egyrészt hátrányosan érinti az általános HÉA-rendszer alá tartozó olasz, illetve más tagállambeli vállalkozásokat, másrészt a közös piac egészét tekintve súlyosan sérti a hatodik irányelv negyedik preambulumbekzdésében említett „tisztességes verseny” elvét.

(¹) HL L 145., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 9. fejezet, 1. kötet, 23. o.

(²) HL L 347., 1. o.

alapján a jogi személyiséggel nem rendelkező alkalmi társaság valamely tagja, amely ilyen minőségben vett részt valamely közbeszerzési szerződés odaítélési eljárásában, és a szerződést nem neki ítélték oda, önállóan élhet e jogorvoslattal az említett szerződés odaítéléséről szóló határozattal szemben?”

(¹) HL L 209., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 322. o.

(²) HL L 395., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet 1. kötet 246. o.

A Consiglio di Stato (Olaszország) által 2007. április 4-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA kontra Mostra d'Oltremare SpA és társai

(C-194/07. sz. ügy)

(2007/C 140/21)

Az eljárás nyelve: olasz

(C-204/07. P. sz. ügy)

(2007/C 140/22)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Cosiglio di Stato

Az alapeljárás felei

Felperes: SAVA e C. Srl, SIEME Srl, GRADED SpA

Alperes: Mostra d'Oltremare SpA és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

„A szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 1992. június 18-i 92/50/EGK tanácsi irányelvvel (¹) módosított, az árubeszerzésre és az építési beruházásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélésével kapcsolatos jogorvoslati eljárás alkalmazására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1989. december 21-i 89/665/EGK tanácsi irányelv (²) 1. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az olyan nemzeti jogi rendelkezés, amely

Az Elsőfokú Bíróságnak (ötödik tanács) a T-23/03. sz., C.A.S. SpA kontra Európai Közösségek Bizottsága ügyben 2007. február 6-án hozott végzése ellen a C.A.S. SpA által 2007. április 16-án benyújtott fellebbezés

Felek

Fellebbező: C.A.S. SpA (képviselő: D. Ehle ügyvéd)

Másik fél az eljárásban: az Európai Közösségek Bizottsága

A fellebbező fellebbezési kérelmei:

- A Bíróság helyezze hatályon kívül az Elsőfokú Bíróságnak a T-23/03 sz. ügyben 2007. február 6-án (¹) hozott ítéletét;
- Adjon helyt az elsőfokú eljárásban előadott kérelmeknek, másodlagosan pedig határozathozatal végett utalja vissza az ügyet az Elsőfokú Bíróság elé;
- Adjon helyt a fellebbező által a 2003. január 28-i, 2003. augusztus 4-i és 2003. augusztus 1-jei beadványban előadott pervezető intézkedések iránti kérelemnek;
- Kötelezze az alperest az elsőfokú eljárás költségeinek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezése alátámasztására a fellebbező a következő kilenc jogalapra hivatkozik, amelyek miatt a megtámadott ítélet jogellenesnek tartja: